

JUMALA KANSSAMME

PROFEETAT KESKELLÄMME

TUOMAS NURMI

**JUMALA KANSSAMME
– PROFEETAT KESKELLÄMME**

In Excelsis Deo

Tuomas Nurmi

**JUMALA KANSSAMME
– PROFEETAT KESKELLÄMME**

© 2017-2020 Tuomas Nurmi

<http://profeetanikkuna.space/>

Kustantaja: BoD™ – Books on Demand, Helsinki, Suomi

*Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt,
Saksa*

ISBN: 978-952-802-3005

ALKUSANAT

Blogini nimi on *Profeetan ikkuna*. Tietoja –sivulla selitin nimeä:

...kyselin nimiehdotuksia blogille. Tämä ei mielestäni ollut hassumpi. Raflaava, hitusen poleeminen ja toivoakseni vielä kuvaa sisältöäkin. Lisäksi satun pyörimään piireissä, joissa on ihmisiä, joita voi hyvällä syyllä kutsua Uuden liiton ajan profeetoiksi, joten uskon minulla olevan jokin käsitys siitäkin asiasta.

Tästä huolimatta minulta tivattiin, väitänkö olevani profeetta. Tarkkaavaisen lukijan pitäisi kuitenkin huomata, että tuossa sanoin vain kirjoittavani profeetallisista aiheista. Niistä nyt voi kirjoittaa kuka hyvänsä. On aivan muita asioita, joita tehdäkseen täytyy olla profeetta.

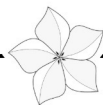
Tosin valitessani nimeä tietysti arvasin, että minun täytyisi blogata vielä tästäkin aiheesta. Tekstiä syntyi sen verran, että sitä pyydettiin paperilla luettavaksi. Tein työtä käskettyä, ja vieläpä täydensinkin.

Pidemmittä puheitta, olkaa hyvät – ja kiinnittäkää turvavyönne.

Turussa 2020, Tuomas Nurmi

SISÄLLYSLUETTELO

JUMALA KANSSAMME.....	1
UUSI LIITTO.....	20
HENGELLISYYS JA TODELLISUUS.....	23
VALTAKUNNAN EVANKELIUMI.....	39
KÄYTÄNNÖN USKO.....	57
PROFEETALLISUUDESTA.....	76
HENGELLINEN KASVU.....	89
UUDEN LIITON PROFEETAT.....	116
MIKÄ ON PROFEETTA?.....	118
NYKYAJAN PROFEETAT.....	134
MITEN PROFEETAT ON TEHTY?.....	148
PROFEETALLINEN TOIMINTA.....	160
PROFEETANBONGAUSOPAS.....	177
ÄLKÄÄ JOKAISTA HENKEÄ USKOKO.....	190
PROFEETTAAN SUHTAUTUMINEN.....	203
VIISI SEURAKUNTAVIRKAA.....	216
VIRAT JA PALVELUTEHTÄVÄT.....	221
VIRAT RAKENTEISSA.....	238
PROFEETAN PAIKKA.....	256
YHTEENVETO.....	272
KUTSU.....	281

JUMALA KANSSAMME

*Minä olen teidän kanssanne aina,
maailman loppuun saakka.
(Matt. 28:22)*

Jumala loi kaiken, jotta Hän saisi Itse olla vastaus ihmisen perimmäisiin kysymyksiin. Mikä on elämän tarkoitus? Kuka minä olen? Mikä on paikkani maailmassa? Mihin ryhmään kuulun? Miksi minä olen täällä? Minne olen menossa? Mikä on suhteeni muihin? Nämä ovat pohjimmiltaan hengellisiä kysymyksiä. Vastaukset eivät kuitenkaan löydy ihmisen sisimmästä, vaan iankaikkisesta Jumalasta, joka asettuu asumaan pienen ihmisen sydämeen.

Jumalan vastaus on siis pikemminkin todellinen kuin älyllinen. Se on kirjaimellisesti elämää, jopa koko maailmankaikkeutta, suurempi. Hän rakastaa meitä varauksettomasti ja pohjattomasti ja tahtoo olla kanssamme aina ja ikuisesti. Hän tahtoo liittää ihmiset omaan olemukseensa Pojassaan Jeesuksessa, ja asettaa meidän sydämeemme oman Henkensä, joka tuottaa meissä iankaikkista elämää jo tässä ajassa. Näin meistä tulee Hänen lapsiaan jo tässä maailmassa, ja tulevassa jotain vielä enemmän. Kyse on siis pikemminkin merkityksellisyydestä kuin kokemuksellisuudesta. Elämä Jumalan lähellä merkitsee elämää Hänen tavallaan, pyhyttä, rakkaudellisuutta ja oikeudenmukaisuutta.

Tämä on se ihmiselle merkityksellinen kristinuskon ilosanoma, jota Jeesus, Pietari ja Paavali julistivat. Uusi liitto

selittää, miten tämä kaikki tapahtuu. Jos kristinusko vaikuttaa joskus hengettömältä, eivätkä kristityt julista tätä, on Jumalalla ongelma. Ratkaistakseen sen Hän muun muassa kutsuu ja lähettää lihaa ja verta olevia ihmisiä virvoittamaan seurakuntaansa. Heitä kutsutaan profeetoiksi.

OMITUISTEN OTUSTEN KERHO

Tämän kirjan varsinainen aihe ovat nämä Uuden liiton profeetat. He elävät lähellä Herraa ja ymmärtävät, mitä Hänellä on kulloinkin sydämellään. Heidän tehtävänsä on johdattaa koko Kristuksen seurakuntaa syvempään Jumalan tuntemiseen, olemaan uskossaan täysi-ikäisiä Jumalan miehiä ja naisia. He pyrkivät kiinnittämään huomiomme Herraan, nostamaan esiin kristinuskon hengellistä ulottuvuutta ja vastaamaan moniin kysymyksiin kristityn identiteetistä ja olemuksesta. He kasvattavat meitä elämään Jumalan kirkkaudesta lähtevää elämää Hänen lapsinaan.

Profeetat opettavat meitä kuuntelemaan Jumalan ääntä kaikilla teillämme, ja kutsuvat keskittymään Jeesukseen ihmiseksi tulleen, ristiinnaulittuna ja ylösnousseena Herrana. He pikemminkin hengittävät Jumalan tuntemista kuin huutavat sitä. Niinpä me opimme enemmän kulke-
malla heidän kanssaan kuin vain kuuntelemalla heidän julistustaan. He muistuttavat meille, että Jumala tahtoo kohdata meidät sellaisina kuin nyt olemme, asua sydämes-
sämme ja muuttaa meidän juuriamme myöten. He tahtovat kasvattaa meidät sellaiseen vapauteen Kristuksessa, jossa me olemme vapaita tekemään mitä sydäme-
stämme tahdomme.

Havaintojeni mukaan näitä profeettoja, tai ainakin siihen kutsumuksen saaneita, kävelee keskuudessamme miltei kompastumiseen saakka. Heistä on kuitenkin vaikea kirjoittaa joukkona, sillä heitä ei voi lokeroida.

Ongelman ydin on, että ketkään kaksi profeettaa eivät välttämättä muistuta toisiaan. Yksi voi olla sielunhoitaja, toinen yhteiskunnallinen vaikuttaja, kolmas piispa, neljäs hengellisen sodankäynnin kommando. Yksi voi olla askeetti, toinen ketjupolttaja; yksi äänestää oikeistoa, toinen vasemmistoa; yksi on liberaali, toinen konservatiivi; yhdellä on risuparta, toisella jakkupuku; yksi kuuntelee poppia, toinen Beethovenia... Heitä on miehiä ja naisia, nuoria ja vanhoja, vakavia ja vääräleukoja. Heidän hengelliset taustansa ovat erilaisia, samoin he puhuvat asioista, joilla ainakaan päällisin puolin ei vaikuta olevan mitään tekemistä keskenään.

Mikä tätä sekalaista seurakuntaa sitten yhdistää? Se, Kenen seurassa he viihtyvät. Profeetat ovat erityisellä tavalla Jumalan edustajia. He ovat Jeesuksen puolestapuhujia ja heidän julistuksestaan tunkee läpi kutsu elää lähempänä Jumalaa. Heidän sydämensä palaa seurakuntien ja uskovien saattamiseksi yhä pyhemmiksi, jotta Kristuksen morsian olisi valmis häihinsä. Heitä on kaikkialla Kristuksen ruumiissa, ja he levittävät luonnostaan Hänen uutta elämänsä, minne ikinä menevätkin. Kuitenkaan tuo uusi elämä ei leviä heistä itsestään. He vaalivat sitä toisissa kristityissä. Heidän ajattelunsa ydin on, että Jumala on jo tullut Pyhässä Hengessään asumaan jokaisen uskovan sydämeen. He tietävät, etteivät he itsekään ei ole sen kummempia ja toimivat sen mukaisesti.

Profeetat ovat siis Jumalan piristysruiske Kristuksen ruumiille. Jos seurakunta ottaa heidät vastaan, kuuntelee heitä ja ottaa heidän sanomastaan onkeensa, se voi virota ja nousta.

YKSI VIIDESTÄ

Profeetat eivät tee työtään yksin. He tuovat Kristuksen ruumiiseen elämää, mutta pelkkä elämä ei kannu kauas. Herra onkin antanut ruumiilleen lahjaksi myös muita palvelijoita, joilla on profeettojen kanssa yhteinen päämäärä. Profeettojen roolin Kristuksen ruumiissa voi ymmärtää vain suhteessa näihin muihin.

Jeesus antoi muutamam apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi, tehäkseen uskovat täysin valmiiksi palvelemaan, rakentamaan Kristuksen ruumista, kunnes me kaikki pääsemme yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteen täyden iän määrään ... että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaisimme häneen, joka on pää, Kristus. (Ef. 4:11–13,15)¹

Yhdessä näitä viittä kutsutaan seurakuntaviroiksi. Jeesus antoi nämä ihmiset maailmanlaajuiselle seurakunnalleen, kunnes me kaikki olemme päässeet yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa ja saavuttaneet hengellisen kypsyysden.

Tehtävä on vielä kesken. Sen suorittamiseen tarvitaan kaikkia näitä ihmisiä. Jos siis tahdomme nähdä seurakunnan menestyvän, meidän on löydettävä sekä kaikkien seurakuntavirkokien edustajia – siis myös profeettoja ja apostoleja – että heille Kristuksen ruumiin rakenteissa paikat, joissa he voivat olla sitä rakentamassa. Tässä on tekemistä.

Perinteisesti Kristuksen ruumis on kuitenkin nähty lähinnä seurakuntatyön ja kristillisen elämän kautta. Seura-

1 Olen pääsääntöisesti kääntänyt raamatunlainaukset itse. Tavoitteitani ovat olleet uskollisuus alkutekstille, luettavuus sekä jonkin tekstin kohdan korostaminen. Suosittelen siis lukemaan tekstit myös muista käännöksistä.

kunnallisen työn kannalta se näyttäytyy ensi sijassa uskovien yhteisönä. Siitä vastaa paimen, jonka tehtävä on vastata laumansa (paikallisseurakunnan, ei maailmanlaajuisen seurakunnan) hyvinvoinnista huolehtimalla sen tarpeista ja suojelemalla sitä uhilta. Toisaalta ihmisten ja yhteisöjen uskonelämä pysyy raiteillaan, kun ajattelemme oikein ja toimimme sen mukaisesti. Tässä keskeisessä roolissa ovat opettajat. Näiden kahden tehtävän dynamiikka on varsin yksinkertainen: paimenen vastuulla on huolehtia siitä, että hänen seurakuntansa saa tervettä opetusta ja toisaalta suojella sitä vääraltä. Opettajan vastuulla taas on huolehtia oikean opin esillä pitämisestä, puolustamisesta ja sen välittämisestä esimerkiksi opetuslapseuden kautta.

Näiden kahden lisäksi viime vuosikymmeninä myös evankelistan tehtävä on ollut esillä niin lähetyskentillä kuin kotonakin. Heillä on sydämellään erityisesti tuoda uusia ihmisiä Kristuksen ruumiiseen. Ajatus, että maailman evankeliointi on seurakunnan tehtävä kokonaisuutena, on jo saanut hyvin jalansijaa.

Sen sijaan apostolin ja profeetan virkoja ymmärretään huonosti. Molempiin tietysti viitataan useita kertoja niin Uudessa Testamentissa kuin Didakhessakin². Nämä seurakuntavirkojen apostolit on aina erotettu ”niistä kahdestoista” ja Uuden liiton profeetat vanhan liiton profeetoista.

Apostolien tehtävä on pyrkiä toteuttamaan Jumalan tahtoa maan päällä – myös seurakuntien ulkopuolella. Tyypillisesti Herra on antanut heille jonkin tehtävän, jonka he sitten pyrkivät parhaansa mukaan toteuttamaan – ja muuttamaan maailmaa siinä sivussa. Apostoleilla on taipumus innostaa myös toisia kristittyjä lähtemään mukaan

2 *Kahdentoista apostolin opetus*. Se on vanhin kristillinen katekismus ja kirkkokäsikirja, luultavasti laadittu Syyriassa ensimmäisen vuosisadan lopulla.

toteuttamaan heidän missiotaan. Esimerkkinä ensimmäisen vuosisadan jälkeen eläneestä ihmisestä, jonka Jumala lähetti toteuttamaan tehtävää, olkoon Orleansin neitsyt, Jeanne d'Arc, jota saamme kiittää mm. Ranskan olemassaolosta kansallisvaltiona.

Profeetat taas ovat sananmukaisesti Jumalan valtuutettuja edustajia. He keskittyvät yhteyteen Jumalan kanssa. Profeetan rooli ei yleensä ole yhtä aktiivinen kuin apostolin, mutta toisaalta se on kattavampi, sillä heitä tarvitaan kaikkialla Kristuksen ruumiissa. Profeetallisia liikkeitä on kristinuskossa esiintynyt tuon tuostakin, ja monista niiden keskeisistä hahmoista voi sanan tässä mielessä puhua hyvällä omallatunnolla profeettoina. Tunnettu esimerkki on Franciscus Assisilainen, jota jopa itse paavi kuunteli.

Nämä kaksi ovat tietysti kuuluisia ääriesimerkkejä, mutta osoittavat, että apostoleja ja profeettoja on aina ollut. Usein heitä on vain nimitetty poliittisesti korrektimmilla nimillä, kuten "Jumalan mies" tai "mystikko". (Tietenkään kaikki mystikot eivät ole profeettoja, mutta on vaikea olla profeetta olematta jonkin sortin mystikko.)

Joku voi kysyä, eikö seurakunnan johtaja sitten hoida kaikkia viittä virkaa tyhjentävästi? Tähän voin vain todeta, että jos näin olisi, nykyisen Paavin nimi ei olisi Franciscus eikä Jeanne d'Arcia olisi poltettu roviolla.

Apostoleista ja profeetoista vallitsee siis yleistä epä tietoisuutta, ja asenteissakin on monasti toivomisen varaa. Mitä nuo sanat edes tarkoittavat? Millaisia he ovat? Mitä he tekevät? Miten heihin pitäisi suhtautua? Ja niin edelleen. Tässä kirjassa pyrin vastaamaan näihin kysymyksiin erityisesti profeettojen osalta, mutta suuri osa siitä soveltuu myös apostoleihin, minkä lisäksi käsittelen jonkin verran myös muita seurakuntavirkoja.

KIRJAN RAKENNE

Tämä kirja pyrkii antamaan pikemminkin yleiskuvan kuin käytännön sovelluksia. Se kuvaa sitä perustusta, jolle terve profeettallinen opetus rakentuu. Tämän mukaisesti teksti on pääosin varsin käsitteellistä. Tarkoitus on, että lukijan käsitys kristinuskon hengellisestä logiikasta ja profeettojen roolista hengellisellä kentällä selkenisi. Kirja sisältää myös jonkin verran pohdintaa siitä, miten profeettojen kanssa tulisi toimia ja miksi.

Aihe on laaja, ja uskon, että siitä voi olla hyötyä erilaisille ihmisille. Kirja on suunnattu pääasiassa kolmelle kohde-ryhmälle: kristityille yleensä, profeetan kutsun saaneille (tai aiheesta muuten kiinnostuneille) sekä kypsille profeetoille ja hengellisille johtajille. Kaikkien ei tietenkään tarvitse lukea kaikkea. Tätä silmällä pitäen kirja on ryhmitelty kolmeen osaan.

Ensimmäinen osa tarkastelee kristinuskoa hengellisestä näkökulmasta. Se saattaa kiinnostaa kaikkia kristinuskosta kiinnostuneita. Tässä kirjassa sen tehtävä on luoda perusta toiselle osalle, jossa käsitellään Uuden liiton profeettoja omassa ajassamme. Tämä osio voi auttaa tehtävään kutsuttuja ymmärtämään kutsuaan, tai havahduttaa jonkun siihen, että hänet ylipäätään on kutsuttu siihen. Toisille se taas voi osoittaa, ettei heillä tuota kutsua ole, tai auttaa heitä ymmärtämään tuntemiaan profeettoja. Kirjan kolmas osa käsittelee profeettojen roolia seurakunnissa ja kristillisellä kentällä. Sellaisena se luultavasti kiinnostaa eniten profeettoja itsejään sekä seurakuntien ja järjestöjen johtajia.

Kukin yksittäinen luku ja jopa osaluku keskittyy omaan aiheeseensa, joten lukemista voi yleensä jatkaa, vaikka jo luettua tekstiä pitäisikin vielä sulatella. Kirja kannattaa kuitenkin lukea järjestyksessä, sillä uuden asian ymmärtämisestä varten aiemmin esitetyn olisi hyvä olla ainakin pää-

piirteittäin tuttua. Lukujen lopussa on tiivistelmät niiden sisällöstä. Jos siis aihe vaikuttaa tutulta, voit lukea vain yhteenvedon ja päättää sitten, haluatko perehtyä aiheeseen paremmin. Kirjan lopussa on vielä yhteenvedot kustakin sen osasta ja aivan viimeisenä kullekin lukijakunnalle osoitetut kutsut lähteä jatkamaan elämää.

UUSI LIITTO

Kirjan ensimmäinen osa pyrkii selvittämään järjestelmällisesti, mitä profeettojen päässä liikkuu. Osa on erityisen hyödyllinen profeetaksi kutsutuille itselleen, sillä se auttaa selkiyttämään ajatuksia Uuden liiton perusteologiasta ja valtakunnan evankeliumista.

Ensimmäinen luku toimii lähinnä kevyenä käsitteellisenä johdatuksena kristilliseen hengellisyyteen ja profeettojen tapaan hahmottaa asioita. Se esittää tietysti vain yhden lähestymistavan. Jo hengellisesti suuntautuneille asioiden pitäisi olla tuttuja, joten he voivat turvallisesti vain silmäillä sen.

Luvussa valtakunnan evankeliumista käsitellään pelastushistoriaa systemaattisesti Jumalan valtakunnan näkökulmasta. Pyrkimys on esittää se evankeliumi, jota Jeesus julisti jo ennen kuin alkoi puhua ristiinnaulitsemisestaan ja jota Pietari ja Paavali julistivat ensimmäisen helluntain jälkeen. Käsiteltäviä aiheita ovat synti, lunastukset, yleinen syntien anteeksiantamus, Uusi liitto sekä Jumalan kansa ja valtakunta. Luku huipentuu esitykseen valtakunnan evankeliumista.

Seuraavassa luvussa poiketaan käsittelemään käytännön uskoa. Ensin pohditaan, miksi protestanttinen kristillisyys on uskonkriisissä ja mikä on tuon kriisin luonne. Sitten väännetään rautalangasta, mitä ovat armo ja usko, ja mitä kristillinen usko on käytännössä. Samassa yhteydessä

pyrin myös esittämään, miten jokainen uskova voi – ja miksi hänen tulee – kuunnella Jumalan puhetta elämänsä jokaisena hetkenä.

Seuraava luku käsittelee viimemainittua aihetta Jumalan näkökulmasta. Miten Hän tekee Itseen tykö – ei vain puhu – luomakunnassa? Määritelmällisesti kyse on siis profeetallisuudesta eri muodoissaan. Aiheita ovat profetia, profeetallinen ääni, profeetallisuus, profeetan virka ja profeetallinen palvelutyö. Erityisesti väännän rautalankaa profetoivan ja profeetan erosta.

Osan viimeinen luku esittää hengellisen kasvun perustan, päämäärät ja metodit. Se aloittaa siitä, mihin luku valtakunnan evankeliumista päättyi. Kasvun perusta on Jumalan lapseus Kristuksessa, sen päämäärä inhimillinen ja hengellinen kypsyys ja sen metodit erilaisia hartaudenharjoituksia. Koska hengellisen kasvun tukeminen on profeettojen tehtävänannon ytimessä, tämä luku auttaa ymmärtämään, miten valtakunnan evankeliumi toimii pohjana profeettojen palvelutyölle seurakunnassa.

UUDEN LIITON PROFEETAT

Kirjan toinen pääteema keskittyy nykyajan profeettoihin henkilöinä. Heidän tehtävänsä on tuoda seurakuntaan lisää Kristuksen uutta elämää. Jos siitä on ollut puutetta, profeettojen laajamittainen toiminta siis määritelmällisesti tuottaa herätystä. Heidän työnsä varsinainen päämäärä on kuitenkin seurakunnan puhtaus ja Hengen täyteys, jotta seurakunta tuottaisi maailmalle vastaavan Jumalan läsnäolon kuin Pyhä Henki uskoville.

Osan ensimmäinen luku selvittää sanan ”profeetta” merkitystä, erityisesti Uudessa liitossa, ja profeettojen tyyppillisiä ominaisuuksia. Lyhyesti sanoen sana ”profeetta” tarkoittaa ”Jumalan valtuutettu edustaja” ja vastaavasti

Uuden liiton kontekstissa ”Kristuksen valtuutettu edustaja”. Tämä on jopa eräs profeetan määritelmä, ja esimerkiksi Didakhe osoittaa, että juuri näin se ymmärrettiin myös Uuden liiton aikana. Se on kuin ammatti, jota on velvollisuus harjoittaa ympärivuorokautisesti. Ymmärrettävästi se aiheuttaa profeetoille tiettyjä paineita. Profeetoilla tuppaaikin olemaan hyvä suhde yläkertaan ja tiettyjä yhteisiä luonteenpiirteitä, kuten rakkaus, pyhyys, nöyryys ja erikoinen ajantaju.

Toisessa luvussa nostetaan pöydälle uusapostolisen liikkeen kissa. Sen ympärillä on paljon sekaannusta, joka toisaalta johtaa epäterveeseen profeetallisuuteen, toisaalta tukehduttaa tervettä. Selitän, mistä uusapostolisessa liikkeessä on kyse, miksi siitä on vaikea puhua, ja miksi siihen Suomessakin kohdistettu kritiikki menee ohi. Kaikesta tästä – ja sanan huonosta ymmärtämisestä – kuitenkin seuraa, että jo sanaan ”profeetta” liittyy tiettyä painolastia. Se voi haitata niin profeettojen itseymmärrystä kuin heidän ympäristönsä valmiutta ottaa vastaan heidän siunaustaan. Tämä tietysti on omiaan halvaannuttamaan Kristuksen ruumista.

Profeetaksi voi haluta, mutta ei pyrkiä – profeetaksi joudutaan Jumalan vapaasta armonvalinnasta. Osan kolmannessa luvussa käsittelen profeetaksi kutsutuksi tulemisen ja kasvamisen vaiheita – siis mankelista ja mortteliin – menetelmää – ja kysymyksiä työn opettelusta, virkaan asettamisesta, virassa olemisen tunnustamisesta ja siinä toimimisesta.

Oma lukunsa on profeetallinen palvelutyö, joka voi kiinnostaa muitakin kuin profeetoista kiinnostuneita. Se nimittäin merkitsee laajasti ottaen kaikkea hengellistä palvelutyötä, eli sitä tekevät monet muutkin kuin profeetat. Käsiteltäviä aiheita ovat mandaatti, auktoriteetti, hengelli-

Varmasti suomeksi ei ole koskaan ilmestynyt tällaista teosta Uuden liiton profeetasta ja hänen roolistaan Kristuksen ruumiissa. Tuomas Nurmi on saanut pyydystettyä kansien väliin ajatuksia herättävän puoliteologisen ilottelun, josta nauttivat paitsi profeetat, myös jokainen muu Uuden liiton todellisuudesta kiinnostunut ja sitä tutkiva. Olen iloinen, että teoksen on kirjoittanut henkilö, joka katsoo hieman herätyskristillisestä poikkeavasta näkökulmasta, sillä nyt se tarjoaa uusia näkökulmia myös vanhoille konkareille.

Me suomalaiset tarvitsemme tätä, sillä profeetat ja apostolit ovat jälleen palaamasta näkyvälle areenalle Kristuksen ruumiissa, varustamaan pyhät palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen ja aikuisuuteen. Moni meistä joutuu kuoriutumaan vielä monesta asiasta, toiminnasta ja teologiasta ennen kuin Uuden liiton profeetta toimii siinä asemassa, armossa ja voitelussa, jossa voi seurakuntaa parhaiten palvella.

Profeetoille tämä kirja tarjoaa vertaistukea sekä monta ahaa-hetkeä. Monelle se voi olla ensimmäinen kurkistus profeetan maailmaan, ja tarjoaa pohtimisen aiheita sekä vastauksia siihen, miten profeetat toimivat, elävät ja miten heihin tulisi suhtautua.

- Hanna Matikainen, profeetta

Tänä aikana, jona Jumala itse mullistaa hengellistä todellisuutta, Tuomas Nurmen kirja on äärimmäisen ajankohtainen. Se haastaa rohkeasti perinteisen pinnallisen uskonnollisen ajattelun ja pureutuu syvälle Raamatun ilmoitukseen siitä, mitä on Uuden liiton ja Jumalan valtakunnan todellisuus. Kirja on profeetallinen puheenvuoro, joka näyttää suuntaa nyt, kun monet tutut tienviitat ovat katoamassa. On aika palata alkuperäiseen käsikirjoitukseen. Arvostan Tuomaan syvää pohdintaa ja monia tuoreita löytöjä uskon timestä. Suosittelen!

- Hannu Vuorinen
kv. Työn pastori,
Tampereen eteläinen seurakunta

ISBN 978-952-80-2300-5

